

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Iosephi Mariae Svaresii, Episcopi Vasionensis, Praenestes
Antiqvae Libri Dvo**

Suarès, Joseph Marie

Romae, 1655

Roma Sancti Petri, & Pontificum Maximorum sedes electa diuinitùs. Cap. 1

urn:nbn:de:hbz:466:1-11894

IOSEPHI MARIAE SVARESII

EPISCOPI VASIONENSIS

PRAENESTES

ANTIQUAE

Liber Secundus.

*Roma Sancti Petri, & Pontificum Ma-
ximorum Sedes electa
diuinitus.*

CAPVT PRIMVM.

REGNUM Romanum, quod in
Rempubicam conuersum, ad
Monarchiam, denuo redactum
fuit, per octo ferè sæcula Deus
Optimus Maximus præparauit,
& adactum victorijs, opibusque
ditatum varijs ditionibus adiun-
ctis propagauit; imò Regna quamplurima vno con-
foederauit, atque contesseravit Imperio, vt citò
per-

O

Ser. 7. de Na-
tal. Apost.

1. 18. de Ciu.
Deic. 27.

2. 2. q. 174. ar.
6. & ibi Caie-
tanus.

S. Auguf.
C. Perron.
in Conc. ad
3. fiat.

psal. 92.

eleg. 5. lib. 2.

peruios haberet populos fidei Christianæ persuasio; & lux veritatis, quæ in omnium gentium reuelabatur salutem, se ab ipso capite per totum Mundi corpus effunderet, quemadmodum docuit Sanctissimus Papa Leo. Hinc Thomas Doctor Angelicus Diuinum Augustinum sequutus obseruauit prophetiam ab Esaia scribi cœptam, quo tempore condita fuit Vrbs Roma, ab Esaia inquam, qui μεγαλοφώνος, & potius Euangelista, quam propheta videtur, quia sub florentissimo Romæ Imperio Christus Dominus secundum oracula prophetica in orbem terrarum veram doctrinam inuecturus erat. Decuit, siquidem simul incipere scripturam, & Imperium, cui scriberetur. Israëlita, nempe gens scriptura non indigebat, sed Romana, quæ à Christo adiuuanda, & beanda erat. Quamobrem scriptura prophetica, & Roma simul exortæ sunt.

Nec enim ob eximias tantum virtutes, & Heroica facinora ciuium, Deus Romam cæteris excellere, atque dominari Urbibus voluit; verum etiam quia sedem illam adornabat Vicario suo, quem mundo imperaturum constituerat, iuxta vaticinium editum à Rege Psalte, dum sacro afflatus spiritu cecinit: *Parata sedes tua ex tunc, vtq; ita reliquæ gentes affuetæ Romanum venerari nomen, quod fatale terris regendis asseruit Poeta Tibullus, Romanam quoque Religionem libentiùs amplecterentur, colerent propensius, & retinerent firmitus. Ea verò fuit semper Romani nominis magnitudo, & veneratio, vt illud Vrbes, & Prouinciæ omnes regnatrices sibi ambitiosè, ac vltro adscriberent, & vsurparent. Sic Roma noua Constantinopolis, & Thracia Romania, sic Aquileia Roma altera, sic Arelate Roma Gallula, & Augustodunum Roma Celtica, (vt alias*
omit.

omittam) vocabantur. Idquè contigit etiam, postquam Roma capta, direpta, & excisa fuit à Barbaris. Etenim quæ victrix terrarum, & domina fuerat, cuius iugo populi omnes colla submiserant, & spolia, prædaque fuerant, populorum omnium spoliū, ac præda tandem exstitit. Mox Deo suauiter omnia disponente illi, qui potissimum ipsam varijs attritam cladibus vastarant, atque diruerant, quasi poeniteret eos operis tam admirandi labefactati, & destructi, summa illud ope reparare, aggressi prisorum Romanorum memoriam litteris mandando, resquè abs illis præclare, fortiterque gestas cum domi, tum foris, atque immania ædificia passim excitata eleganter delineando, & ad amussim describendo, Romam solidiùs, & feliciùs instaurarunt. Quia præterea Religionis fuit domicilium Roma, & pietatis armamentarium, vbi semper asseruatum fuit diligentissimè fidei Christianæ depositum, vbi tot Sanctorum virorum sanguine proprio effuso pro Christi nomine purpuratorum gloriosa pignora quiescunt, & signis admirabilibus clara coluntur, maximus toto ex orbe concursus factus est certatim ad illam illustrandam magis, ac magis, & ad sacra Principum Apostolorum inuisenda limina variarum gentium Imperatores, & Reges vndeque confluere cœperunt, impletumque fuit luce clarius effatum Esaiæ: *Et venient ad te curui filij eorum, qui humiliauerunt te, & adorabunt vestigia pedum tuorum, qui detrahebant tibi,* teste Francisco Petrarcha ante annos CCC. Scitè Sanctus Thomas Aquinas laudat sermonem Ephesini Concilij, seu, quam Theodotus Episcopus Ancyræ habuit, homiliam in Natali Saluatoris nostri Iesu, quæque lecta fuit in Ephesina Synodo, in qua dicitur. Si

cap. 61.

l. 2. ep. senil.

part. 3. q. 35. art. 7.

p. 3. Concil. p. 597. & 621.

Christus patriam sibi ciuitatem delegisset maximam Romam, potentia ciuium demutasse orbem terrarum, & ad Christi cultum traduxisse putaretur; si filius fuisset Imperatoris, potestati humanae ea res adscribi posset. Sed ut Diuinitas cognosceretur orbem transformasse terrarum, pauperulam elegit matrem, & pauperiorem patriam. Eligit autem, 2. ad Cor. 2. Deus infirma mundi, ut confundat fortia (ut testatur Apostolus,) & ideo ut suam potestatem magis ostenderet in ipsa Roma, quae caput mundi erat, etiam caput Ecclesiae suae statuit in signum perfectae victoriae secundum illud Esaiæ: *Ciuitatem sublimem humiliabit, & conculcabit eam pes pauperis, scilicet Christi, & gressus egenorum, id est, Apostolorum Petri, & Pauli, quorum trophæa ibi statuit, ut exinde fides in vniuersum mundum deriuaretur.* cap. 26.

Ad hanc igitur Imperij arcem vindex noster Iesus Christus designauit Petrum, quem appellare possumus Regem sacrorum. Et certè Romæ Regibus expulsis Regium nomen translatum ad Pontificem è patribus electum portendebat Regnum Urbis, & Orbis ad Pontifices Maximos sacrorum praesides transferendum; Petrum (inquam) cui praemium confessionis, & amoris detulerat cum cæli clauibus Ecclesiae vniuersae clauum, & Apostolorum principatum. paruit Christo, & accinxit se Petrus itineri, & quia praefecerat Hierosolymitanæ Ecclesiae Iacobum, praefecit Antiochenæ, in qua septennio subsederat, Euhodum, diuque peregrinatus feliciter, & salutariter circumiit Siciliam, mox oram Campaniæ legens Neapolim appulit, ibique tinxit sacro Baptismate Candidam, & Asprenem; ac Fanum Apollinis in Ecclesiam vertit, hodieque Thom. Costa p. 1. 2. hist. Neap. p. 119. Padronanza di S. Frances. di Paula Neap. p. 3. ibi Monasterium amplissimum exstat, & Sancti Petri

tri ad aram nuncupatur, quia in ara inibi erecta sacrum incruentum Sanctus Petrus obtulerat. illiq; anno Christi MCCCXXXVI. præerat Abbas Ordinis Sancti Augustini. Inde vi ventorum delatus ad portum Liburnum Pisas conscendit, illicque ordinato Petrino Episcopo sacris etiam operatus est exstructo altari ad Arni ripam, quod cum Ecclesia, quæ adhuc visitur, & Sancti Petri ad gradus dicitur, Clemens Petri successor solemnè deinde ritu consecrauit. Gradus autem vocabantur pontes ad Littora, vel ad fluminum ripas constructi, vnde naues commodiori conscenderentur ingressu, & ad quos appellerent. vt explicat Surita in Itinerarium, vbi Antoninus meminit gradus Massylitanorum, à quo per fluuium Rhodanum Arelatum, vsque numerat passuum millia XXX. At Ammianus Rhodanum Gallico mari per patulum sinum ad gradus concorporari scribit XVIII. ab Arelate lapide, ac etiamnum ostia Rhodani appellantur ab accolis. Gras auctore Merula. Hinc ad Gradus vocitatur insula sita in sinu Hadriatici maris propè ostium Natisonis, ad quam Paulus Aquileiensis Patriarcha metuens Longobardorum barbariem confugit thesauris Ecclesiæ deportatis, & in qua deinde scissus in duos à Romanis Patriarchatus constitutus fuit, cum in vetere quoque Aquileia retineretur à Langobardis, qui postea Lupum Ducem Foroiulensem sequuti deprædati sunt ipsam Insulam equestri exercitu perstratam, quæ antiquitus per mare facta fuerat (sic loquitur Paulus Diaconus,) & superscriptos thesauros abstulerunt. Sanctus quidem Chrysogonus Martyr Christi securi percussus est ad aquas Gradatas Diocletiano Augusto Aquileiæ commorante. Sed vt è semita regrediamur in viam, & ad Sanctum

Pe-

Mirrus de
cap. vindel.
p. 36.
Bened. 12.
Bull.
Ciac. tom. 2.
vit. pontif.
Card Bar. ad
7. c. 44. in an-
nal.
De Spina tr.
de strigib. vi-
uian.
De iur. patr.
Gentil. Epif.
Aretin. in or.
pro Florent.
ad Alex. 6.
Const. Caiet.
in vit. Gel. 2.
p. 115.
In itin. An-
tonin. comm.
p. 650.
lib. 15. hist.
p. 35.
p. 2 Cosmoge
l. 3. q. 5. p. 3.

Paul. Diac. de
gest. Langob.
p. 1138. 1160.
& 1172.

Ado in Mar-
tyrol. 6. Kal.
Dec.

Petrum redeamus . metam ille demum peregrinationis Romam peruenit , & ingressus est die xv. Kal: Februar., seu xviii. Ianuarij, in quam incidit feria vi. dum Claudius Cæsar imperaret, iamque annos duos, menses iii. exegisset siue anno XLIV. à Christi Natali (sunt qui XLV. putent.)

Fr. Balduin.
in ll. Romu-
li p. 13.
Crisp. in l. r.
xij. tab.
lib. de spect.
1. Const. 96.
dist. apud
Gratian.

Quæ autem Vrbs erat ἐπιτομή τῆς Διοσδαμονίας, (vt quidam è Christianis scriptoribus illam appellarat, & Tertullianus adnotarat conuentus in ea Dæmoniorum confedisse, curiamque Deorum vocarat Capitolium, id est Idolorum) esse coepit ἐπιτομή δ' εὐσεβείας, καὶ ὁρθοδοξίας, & quæ sedes Imperij eadem sedes Ecclesiæ diuino nutu euasit, inque septem illis collibus, in quibus septem vitia grassata fuerant, oriri coepit Christianæ Religionis, & septem Sacramentorum iubar, atque auctoritas Ecclesiastica præfulsit. *Nata quippe Vrbs ad imperandum, vt omnibus panè dominabatur gentibus, ita omnium gentium seruiabat erroribus. His ergo Petrus mendacis philosophiæ contriuit, & dissoluit opiniones, hic perduellium Dæmonum vanissimos cultus confutauit, hic nefandam sacrilegiorum impietatem destruxit, vbi diligentissima superstitione habebatur collectum, quidquid vsquam fuerat vesanis præstigijs institutum: vt vbi caput erat falsitatis, caput quiesceret sanctitatis, & vbi gentilium Principes habitabant, illic Ecclesiarum Principes morarentur, vti Sanctus Maximus Taurinensis Episcopus eloquutus est. Exclamare profectò Romæ iure licebat, quod impudenter gloriabatur impuritas, ipsam Urbem tam præsentibus plenam esse numinibus, vt faciliùs posset quis Deum, quàm hominem inuenire; erat ibi proh pudor! silva simulacrorum, & copiosissimus populus statuarum, teste*

S. Leo Papa
55. ll.

Hom. 5. de
SS. Apost. Pe-
tro, & Paulo.

Petron. Arbit.
p. 12.

Caf.

Cassiodoro, & Idola Deorum, siue statuae septuaginta tres mille numerabantur, harum verò fragmentis, qui à Belisario in Hadriani sepulcro collocati milites Urbem tuebantur, validè, strenuèque vibratis, & coniectis Gothos repulerunt, vti narrat Procopius, ita fractæ, atque comminutæ, ac abiectæ Romanis vtiliores fuere, quàm integræ, erectæ, atque cultæ, nihil enim tunc profuerant, iuxta fabulam Aesopicam; quin potiùs statim atque concisa, dissectaque sunt inania illa falsorum numinum simulacra, Sanctus Petrus veri Dei certus, ac supremus Vicarius à Romanis iam agnitus, & inuocatus tutelam Urbis suscepit, & sese murorum debiliorem partem defensurum ad *πύλιν τε πικιδώνν*, vsque pollicitus fidem datam luculenter exsoluit, & præstitit, vt ipse Procopius est auctor; Videant ergo, & maturiùs expendant Græci, ac Eoi populi, qui à Romanâ sese tam leuiter, & pertinaciter auerterunt Ecclesia, illam quasi Occiduam despicientes, cum tamen Christus moribundus ad eam se vertirit, & inclinato capite spiritum emittens direxerit innuens ipsam à se constitui Petro, eiusque successoribus, qui vices suas gererent: *Mansutam in sacula sedem*. E qua sacrorum iura peterent quicumque Christiano censentur nomine, & cum qua totus Orbis commercio Formatarum in vna communionis societate concordaret, Videant (inquam) & ad Sancti Petri niueas caulas, atque ad piæ, benignæque matris sinum conuertantur.

Tertull. l. 1.
c. 12. adu. nat.
ibiq. Gotho-
fred. e. plin.
p. 122.

Maiol. to. 2.
canicul. dier.

lib. 1. de bell.
Goth. p. 200

fab. 128.

Molan. c. 4.
hist. fac. imag.
e Sedulio, Be-
da, Io: Dama-
sceno, Hesse-
lio Montano.

Optat. l. 2.
p. 48.

A San-